

može in tem bode voliti pozneje poslance v skupščino. Vlada dobi vsled teh volitev, kakor je podoba, veliko večino za-se. — Turški sultan je ukazal, naj se pridružijo dve bojni ladiji nemškimi in anglijskim, da se v Suakimu prepreči trženje s sužnji. — V Ameriki so imeli v nedeljo hud vihar ob obalnih atlanskega morja. Padlo je veliko snega, razbilo se je na morji več ladij in tudi na suhem je naredilo veliko škode.

Za poduk in kratek čas.

Nekaj iz potovanja.

Spisal Janko T.

(Dalje.)

Ko se je izvedrilo, peljeva se s tovarišem spet na jezerino obalo. Med tem je prikazalo solnce spet se s svojimi toplimi žarki in delal se je krasen dan. Ko se pripeljeva k obrežju, pripravljaj se je ravno nek gospod za vožnjo s čolničem po jezeru. Bil je č. g. dr. Pajek, profesor na gimnaziji v Mariboru. Prišel je za nekaj časa na Bleško jezero se zdraviti, kajti tukaj je tudi zdravilna kopelj. Začel nama je pripovedovati, da je tu blizu rojstvena hiša slavnega pesnika našega Preširna. Pravil nama je č. g. doktor, da je na orgljah v cerkvi na otoku lastno-ročni podpis slavnega slov. pesnika, in ko smo se pozneje še jedenkrat sešli, razlagal je blagi g. profesor, kod se mora iti, da se pride k rojstveni Preširnovi hiši. — Zamislil sem se v ona leta, ko sem učenec poslušal profesora dr. Pajeka, ko je korakal čvrstej mož po šolski sobi in rekel sem tovarišu „še vedno tisti“ — vendar motil bi se, če bi to trdil, huda bolezen postarala je močno tega blagega narodnjaka in častita glava kaže že sive lase. Bog Vas ohrani nam še mnoga leta, blagi gospod doktor!

Pozneje ideva se tudi midva po jezeru voziti. Ko je čoln se zibal po sredi jezera, zamogla sva si ogledati bolje, na tenko okolico. Krasna je, lepe hiše se belijo okrog jezera, tam proti zahodu se vzdiguje Grad visoko nad jezerom, in dalje proti severu, vendar nižje stoji župnijska cerkev z lepim farovžem. Odkar je znana svetu lepota Bleškega jezera, prihaja tje vedno več tujcev, žali Bog, da to tudi govorico spremeni. Slovensko besedo le priproste ljudi slišiš govoriti, drugo se pomenkuje nemški. Čudil sem se, ko mi je neka oseba pravila, da pred nekaj leti ni bilo slišati tukaj nemške besede. Tudi napisi so skorej vsi nemški, ni čuda, če Nemci pravijo, da imajo Slovenci sami raje nemški, nego slovenski jezik. — Čas je hitro tekkel, morala sva nehati s prijetno vožnjo in milodoneči glas zvona tam od otoka naznanjal nama je, da je poldne. — Kmalu potem

odpeljal naju je hiter konjiček od prijaznega kraja tje do Lesc, kjer sva se s tovarišem poslovila, njegova pot je bila na zahod, moja na izhod. Kmalu pripihal je vlak in moj tovariš je izginil z njim.

III.

Ne daleč od železniške postaje Lesce-Bled je kraj Begunje, daleč zaradi svojih ječ znan grad. Prašal sem nekega moža za ime tega grada in odgovor sem dobil: „To so Begunje, v njem je 500 bab zaprtih“. Milo se mi je storilo pri tej opombi. Kako bi lahko srečne živele one nesrečne ženske, ki so v ječah zaprte. In zakaj so zaprte? Zavoljo raznih hudodelstev. Kako srečen bi bil ves človeški rod, ko bi posnemal in živel po sv. besedah božjega Izveličarja: „Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe“. In ravno zavoljo tega, ker se svet ne ravna po teh sv. besedah, napolnjene so ječe z možkimi in ženskimi jetniki. Da bi poznali narodi to sv. zapoved božjo, ne bi naš slovenski rod od sosednih narodov teptan zdihoval v trdem hlapstvu. In pri vsem tem še trobijo naši tlačitelji v svet, da so katoličani!

(Konec prih.)

Smešnica 48. Štefě, fantič živ, kakor živo srebro, je dobil par gorkih od očeta, ne vemo že, za voljo kake nerodnosti njegove. Sosedov France to vidi in brž zbode Štefěta: „No, Štefě, te-li so?“ — „Ej“, odreže se Štefě moški, „kaj se čudiš! Tak mož, kakor so moj oče, so pač lahko kos fantiču, kakor sem jaz. Na robe, aj to pa bi bilo že drugače“.

Razne stvari.

(Za šolo.) Svitli cesar je daroval za ljudsko šolo v Podgorjah na Koroškem 200 gld. in to, kakor druge krat, iz lastnega premoženja.

(Cesarska slavnost.) V nedeljo, dne 2. decembra, vrši se v dijaškem semenišči v Mariboru spomenica v proslavo 40-letnice svitlega cesarja z govori, gledališčem in petjem.

(Godba.) Godbarsko društvo v Mariboru priredi dne 3. dec. slovesnost v proslavo 40-letnice Njih veličanstva svitlega cesarja. Pri njej sodeluje tudi g. Blaž Fischer, doma na Platu pri sv. Križu tik Slatine.

(Vabilo.) Kmetško bralno društvo v Rušah priredi dne 2. decembra 1888 v proslavo četrdesetletnice vladanja Njih veličanstva cesarja Frana Josipa veselico v hiši g. Fr. Novaka v Rušah s sledečim vspešnim: 1. Govor. 2. Cesarska pesem. 3. Naprej. 4. Kdo je mar. 5. Nazaj v planinski raj, meš. zbor. 6. Oblačku. 7. Naša zvezda. 8. Sem slovenska deklica. 9. Domovini. 10. Tombola. 11. Prosta zabava. Začetek ob 7. uri zvečer. — Vstopnina prosta. K obilnej vdeležbi Vas vabi uljudno Odbor.

(Čitalnica v Mariboru) ima v nedeljo, dne 2. dec. t. l. točno ob 8. uri zvečer v čitalniških prostorih občni zbor. Na dnevnem redu je: 1. poročilo predsednikovo o delovanju društva v preteklem društvenem letu; 2. poročilo pregledovalcev računa lanskega leta; 3. poročilo blagajnikovo o stanju društvenega premoženja; 4. volitev računskih pregledovalcev za prihodnje leto; 5. volitev predsednika in odbora; 6. razni predlogi. P. n. gg. udje se uljudno vabijo, da pridejo k zboru v obilnem številu ter se opomni, da se bode, ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, sklical za teden pozneje, v nedeljo, dne 9. dec. t. l. drugi občni zbor, pri katerem bode po čitalniških pravilih vsako število udov sklepati smelo.

(Podoba.) Trgovca na Dunaji, G. Freytag in Bernol, sta založila podobo svitlega cesarja ter se dobi pri njiju, Dunaj VII., Schottenfeldgasse št. 64, vsaka po 2 fl. Podoba je velika in je posneta po fotografiji prof. Franc Luckhardta. Za večje hiše, šole in zbirališča društev kaže le-ta podoba posebno dobro.

(Okrajni zastop.) Državni poslanec za Celje, dr. Foregger, je kar v prvi sapi, ko je izvedel, da se razpusti okr. zastop v Celji, vprašal v drž. zboru ministra grofa Taaffe, čemu se je to zgodilo. „D. Wacht“ in naša prijateljica v Mariboru pa ste kar iz sebe za voljo tega. Človek res ne umeje te jeze, saj se, kakor zatrjuje „D. W.“, nemškutarjem ni bati tudi poslej — za večino v zastopu.

(Za slovensko šolo) sklenila je tudi potegniti se občina Št. Peter pod sv. gorami, v Kozjanskem okraju ter je vže odposlala potrebne vloge na deželni šolski svet, oziroma ministerstvo. Ker ta občina spada pod brežiško okrajno glavarstvo, bo menda sopet okrajni glavar, g. dr. Wagner prišel nagovarjat in pregovarjat, naj mu podpišejo preklic. Kakor pa mi poznamo Št. Peterske korenjake, bo ves trud dr. Wagnerjev zastonj. Kakor v Drenskem rebro dobil bo za odgovor, vljuden pa odločen odgovor: „Mi ostanemo pri svojem sklepu“.

(„Pot v nebesa“) 3. natis, sestavil oče Miklavž Meznarič, je ravnokar izšel ter se dobi v frančiškanskem samostanu v Mariboru.

(„Savinjski Sokol“) telovadno-gasilno društvo v Mozirji izbralo si je po predlogu podstaroste g. Iv. Gabršeka v gasilni oddelek g. Milan Pelana za načelnika, g. Anton Goričarja voditelja brizgalničarjev in g. Ivan Kočiča, voditelja rešilcev. Društvo poprosilo je na dotičnih mestih za podporo.

(Železnica Celje-Velenje) bode, kakor je čuti, pričeta že letos in do prihodnje jeseni bo baje izgotovljena. Radovedni smo, bode-li „graščak“ pri sv. Petru zmagal s svojim napotrom, da bode železniška postaja, kakor želi, pred durmi njegove „graščine“ ali ka-li?

(Slov. petje.) Marljivi g. Ig. Hladnik, orgljar v Stari Loki, je izdal „venček slov. pesmi“ za moški zbor ter se dobijo po 40 kr. v „katoliški bukvarni“ v Ljubljani.

(C. kr. pošta.) V Novi cerkvi pri Ptuj se je odprla nova pošta, ali čudno, da ima na tabli le nemški napis, pa tudi na pečatu ni drugače. Pošta je sicer v hiši narodnega krčmarja in služi le slov. ljudem v Halozah, kaj torej če tak nemški napis?

(Častno občanstvo.) Občina na Slatini je imenovala g. E. Geutebrücka, doslej ravnatelja kopališča na Slatini, za častnega občana. To je pač čudno, da postane kakšnji lutovec častni občan v slov. občini!

(Smrtna kosa.) Na Vidmu je umrl v soboto, dne 24. novembra, g. Jože Nunčič, zdravnik in posestnik. Svoje dni so ga bolniki radi klicali, tudi na Kranjsko in Hrvaško.

(Novi denar.) Prihodnje leto dobimo nove goldinarje. Kar se tiče velikosti, bodo precej manjši, kakor sedanji. Veljava pa se bere na njih, kakor doslej, samo v nemškem in madjarskem jeziku.

(Ponarejen denar.) V Mariboru so dobili v večih štacunah krive srebrne goldinarje, pa jih niso prej izpoznali, ko jo je ponarejalec že izdavna popihal iz štacune.

(Izguba.) V nedeljo, dne 25. novembra je izgubil kmet v Mariboru denarnico svojo, v njej je imel čez 163 gld. Mož je svojo izgubo sicer brž naznanil v občinskem uradu v Mariboru a doslej se še ni oglasil nihče, da bi bil našel njegov denar.

(Duhovske spremembe.) Č. g. Janez Böhme, župnik pri sv. Jakobu v Dolu, je umrl dne 27. novembra, star 42 let. Provisor pa je postal č. g. Rud. Raktelj, kaplan ravno tam.

Listič uredništva. G. I. K.: Vaši pesmi ne manjka dobre volje, toda za natis ni, majnka še ji blizu vsega, kar dela pesem — prijetno. — G. J.—ski v Z.: Nam bo ljubo: iz tega, kar ste poslali, pa še nismo utegnili izbrati, kar bi kazalo v naš tist. Mogoče, da najdemo kako zmo: — Večim drugim: Nam je vsaka drobtina prav, o svojem času pride tedaj že na vrsto.

Dr. Valentina Zarnika ZBRANI SPISI.

I. zvezek:

Pripovedni spisi,

Uredil Ivan Železnikar.

Vsebina: Životopis dr. Valentina Zarnika. — Ura bije, človeka pa ni! — Maščevanje usode. — Razni spisi: Iz državnega zbora, — Pisma slovenskega turista.

Knjižica je jako elegantno, po najnovejšem uzorci in res krasno vezana. — Utisnena je na sprednji strani podoba dr. Zarnikova v zlatu in pridejan tudi njegov lastnoročen podpis. — Cena knjižici je 1 gld., s pošto 5 kr. več. — Dobiti je v „Narodni tiskarni“ v Ljubljani.